

MEGEMLEKEZÉS

Búcsú ifj. Megyeri Lajostól

BŐSZE PÉTER

Mama, kimegyek az erkélyre, hogy megkeressem a papát a csillagok között – öt éves fia mondta két nappal a papa távozása után, és fogta kisöccse kezét, hogy őt is vigye magával. Bizonyára néz ránk, és örül nekünk – tettem hozzá.

Igen, féltőn nézett mindig rájuk, a családja volt az

élete, amelyre értelmetlen halála tett pontot 38 éves korában. Torokgyulladás és tályog állította meg a műtőben.

Elment a folyóiratunk féltő gondozója. A Nőgyógyászati Onkológiának – jószérivel a kezdet óta – Lajos volt a tördelőszerkesztője. Mint mindenben, ebben is a tökéletességre törekedett. Soha nem alkudott meg – ha kellett, többször is újra és újra tördelt egy-egy közleményt. Minden hibát észrevett, még az orvosi szakmait is, noha nem ezt tanulta; csupán értően olvasott, és feltűnt neki, ha ellentmondásra lelt. A táblázatokat, az ábrákat művészi vénával állította össze és helyezte el. A folyóirat szépségét neki köszönhetjük, az ő gondossága formálta a mi örömünkre.

Száz szállal kötöttem hozzá: ábráimat röviden hozzáfűzött magyarázataim után megrajzolta, mindig tökéletesen. A fényképeket – lett legyen műtéli, kolposzkópos felvétel vagy bármi más – művészi szinten dolgozta ki; maga is fotóművész volt: járta és megörökítette természetet. A folyóirat kolposzkópos ábráinak a csodájára jártak, elkérték a nemzetközi szervezetek, és ma is ezeket vetítik a külföldi továbbképző tanfolyamokon. *Lajos, mi lesz velem, ha nem segítesz?* Lapozgatom készülő könyvünk kéziratát: nincs benne olyan oldal, amelyiken ne lenne valamilyen megjegyzés a számára.

Noha apja, talán nagyapja is lehetnék, mégis a barátom volt, nagyra becsült barátom. Hihetetlenül hiányzik.

Mindinkább lelke és motorja volt a Nőgyógyászati Onkológiát nyomtató nagyszerű nyomdának, amelyet a szülei hoztak létre. Tökéletes munkát végeztek; a teljességre törekvést a szülőktől örökölte. Minden készen állt, hogy átvegye a nyomdát, és szárnyaljon vele boldog családja körében. Most úr van és döbbenet.

Lajos, ezekkel a gondolatokkal búcsúzom nagyrabecsüléssel és elszorult szívvel, no meg millió köszönettel. Biztosan tudom, a Nőgyógyászati Onkológiát lapozgatók is mind fejet hajtanak előtted – nagyszerű munkát végeztél, hála érte.